

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Hab 1

728

| Habacuk Prophete.

I.

DENne er den Byrde / som Ha= bacuk Prophete haffuer seet. HERRE / huor lenge skal ieg robe / oc du vilt icke høre? Huor lenge skal ieg robe til dig for offuer vold / och du vilt icke hielpe? Hui lader du mig see Møye och Arbeyde? Huorfaar viser du mig roff oc fortredelighed omkring mig? Vold gaar offuer Rætten. Derfaar gaar det fast anderledis til end ret / och ingen ret sag kand vinde / Thi den Wgudelige tager fordelen fra den Retferdige / Fordi gaar der vrang Dom.

Seer iblant Hedningene / seer oc forundrer eder / Thi ieg vil gøre noget i eders tid / huilcket i skulle icke tro / naar mand siger der aff. Thi see / ieg vil opuecke Chaldeerne / it bittert och snart Folck / som skal drage saa viit som Landet er / at indtage Bolige / som icke ere deris. Oc de skulle vere græselige oc forferdelige / de som skulle biude oc tuinge lige som de ville? Deris Heste ere snarere / end Parden / Saa ere de oc mere glubendis / end Vlffue om afftenen. Deris Reysenere drage hid met store hobe langt fra / som de flue / lige som Ørne til it aadsel. De komme alle sammen / at de ville gøre skade / och bryde igennem ehuort de ville / som it Østen vær / oc de skulle riffue Fanger til hobe / som Sand. De skulle bespaatte Kongerne / oc skulle lee at Førsterne / alle befestninger skulle vere dem en skemt / Thi de skulle gøre Vern / oc dog vinde dem. Da skulle de tage it

nyet mod / de skulle fare frem oc synde / da skal deris seyer høre deris Gud til.

Men du HERRE min Gud / min Hellige / du som est aff euig tid / Lad oss icke dø
/ Men / O HERRE / lad dem ekon straffe oss / O du vor Styrcke / lad dem ekon
reffse oss. Dine øyen ere rene / at du kant icke see det onde / oc du gider icke
seet den iammer. Hui seer du da til de Foractere / oc tier / at den Wgudelige
opsluger den / som er frommere end hand er? Oc du lader Menniskene gaa / som
fiske i haffuet / som Orme / der haffue ingen Herre. De drage det altsammen met
Kroge / oc fange det met deris Vaad / oc samle det met deris Garn. Der aff fryde
de dem oc ere glade / Derfaar offre de til deris Vaad / och gøre røgelse faar deris
garn / fordi at deris deel er bleffuen saa fed ved de samme / oc deris Mad saa
offuerflødig. Der faare kaste de altid deris Vaad vd / oc de ville icke afflade / at
ihielsla Folcket.